

کلیسا و همکیشکشی

در این مقاله می بینید که مدعاو محبت چگونه با خاطر جاهطلبی و تحکیم موقعیت خود حتی به همکیشان خود رحم نکردند.

اربیل کلیسا برخلاف تعالیم کتابهای مسیحیت، که "آنها را به محبت به یکدیگر و عدم مقاومت حتی در برابر دشمن فرمان می دهد" از کشتار بی‌رحمانه انسانهای بیگانه بلکه همکیشان مسیحی خویش نیز ابا نکردند پدران روحانی که اینک با شعار محبت و ماسک نوع دوستی می خواهند پرده بر جنایات شرم آور تاریخی خود بکشند، دستشان نا مرفق در خون انسانها حتی مسیحیان همکیشان رنگین است. گرچه در آینده خواهیم دید که هنوز هم رهبران کلیسا در آدمکشی و همکاری با سازمانهای جنائی جهان و مقدمه بودنشان برای خونریزی های استعمارگران بین المللی چه نقش مهمی را بازی می کنند؟ لیکن پیش از آن ضروری است نظر خواننده را (درنگاهی کوتاه) به برادرکشی های زمامداران کلیسا جلب کنیم.

قتل عام مسیحیان در "آلپی"

در قرن دوازدهم در "آلپی"^۱ یعنی در جنوب فرانسه یک فرقه مسیحی بوجود مکتب اسلام

آمد که کتاب مقدس را به شیوه‌ای روش و خاص خود تفسیر میکردند و نمی خواستند زیر
بار تحمیلها و توجیهات انجیلی پاپ بروند.

تحلیل‌های تاریخی نشان می‌دهد که انگیزهٔ خشم پاپ و کلیسا بر ضد مردم
آلبی (که خواهیم دید) اختلافات مذهبی و عقیدتی نبود، بلکه آنها مصمم بودند با
انکاء به انجیل، سرط طبقاتی را علیه تروت پرستان کلیسائی آغاز کنند.

کشاورزان و توده‌های ستم کشیده "آلبی" با شعار مذهب به مبارزه با پدران
روحانی برخاستند. زیرا تصرف غاصبانه، ارضی کلیسا و بطور کلی سلطه مطلق روحانیت
مسيحیت از ساکنان آن سلب آزادی کرده و موجب آزار و مراحت صنعتگران و بازارگانان
آزاد این منطقه شده بود... لیکن یوغ کلیسای کاتولیک برگرده؛ توده‌های کشاورز خردی‌با
و پیشه‌ور ضعیف، بیشتر سنگینی می‌کرد.

و همین امر باعث شد که مردم آلبی بر ضد ستمگران کلیسائی طفیان کنند و
تفاضای الغای مالکیت ارضی تجاوز کارانه، کلیسا و بازگشت آن را به دوران "انجیلی"
بنمایند. یعنی دورانی که کلیسا هیچگونه قدرت و نفوذ دنیوی نداشت و روحانیت
مسيحیت در حالی که با فقر و فاقه سر می‌برد فقط به تبلیغ احکام انجیل اشتغال داشت.
بیگمان چنین درخواستی با مذاق کلیسای طمع کار و کینه‌توز کاتولیک خوش
نمی‌آمد، بدینجهت تصمیم گرفت به "وظیفه شرعی خود یعنی نابودی مردم آلبی که
بنظرش مرتد و کافر شده بودند" اقدام کند.

در سال (۱۲۰۸) پاپ "ایتوسان" سوم قوای برای گوشمالی مردم آلبی اعزام
داشت. لشکر عظیمی که او برای این منظور تجهیز کرده بود بسوی میدان جنگ شاخت.
این جنگ بیست سال تمام طول کشید و منطقه آباد و حاصلخیز آلبی را پس از هزاران
کشته به صورت ویرانه‌ای مبدل ساخت.

لشکریان پاپ، قساوت غیر قابل وصفی از خود نشان دادند مثلاً وقتی نماینده
او موسوم به "آرنو" که سرداری لشکر را بر عهده داشت شهر "بتریه" را گرفت، فرمان
داد که ساکنان شهر را ناخوشین نفر قتل عام کنند، و جون از او پرسیدند که آیا
کودکان و حتی مخالفان با جیمه به باصطلاح "الحاد" را هم بکشد او حواب داد. آری
"همه را بکشید خدا بندگان خوب خود را باز خواهد شاخت."

این همه جنایات که پدران روحانی و مدعيان دروغین محبت مرتكب شدند
به بهانه دفاع از احکام انجیل بود که پیروان خود را به رحم، شفقت، اطاعت و تو اعراض
دعوت می‌کند و (چنانکه گفتیم) دستور می‌دهد "اگر کسی به گونه راست تو سیلی زد
گونه چپ را نیز به طرف او بگیر"

کشتار شب سن بارتلمی؟

می‌دانیم که مذهب "بروتستان" (مذهب اعتراض) به رهبری یک مسیحی مخالف سلطه مطلقه پاپ بنام "مارتین لوثر" به وجود آمد. او با بسیاری از آداب و رسوم تحملی پاپ از آن جمله با گناه‌بخشی و نیز در آغاز کارش با استثمار توده‌های مسیحی از جانب کلیسا مخالف بود. وی در طی دورانی نه چندان طولانی، پیروان فراوانی پیدا کرد. اما کاتولیکها به نام انجیل، بروتستانها یعنی پیروان لوتر را گردن می‌زدند، و چه جنایتها و شقاوتهای نبود که درباره آن مرتكب می‌شدند.

هرگز بشریت کشتار وحشیانه‌ای را که در بیست و چهارم اوت سال ۱۵۷۲ میلادی به تحریک کلیسای کاتولیک در پاریس صورت گرفت فراموش نمی‌کند. این واقعه در تاریخ، تحت عنوان "شب سن بارتلمی" ضبط شده است.

در آن شب فقط در پاریس بیش از دوهزار تن از بروتستانها مسیحی که باصطلاح کلیسا "مرتد" شده بودند به بهانه دفاع از مذهب کاتولیک به خاک و خون فروغلتیدند. و تعجب در اینجا است که این عمل وحشیانه و رفتار ددمتشانه، به رضایت و دستور پاپ و یا رهبری "شارل نهم" پادشاه فرانسه و مادرش ملکه "کاترین دوم دیسی" صورت گرفت.^۳

رهبر روحانی کاتولیکها، مصمم شد به حزب سیاسی مخالف خود که از فرقهٔ بروتستانها تشکیل می‌شد ضرب شست سختی نشان دهد نقشهٔ کشتار بروتستانها فبلای کشیده شده بود از روز ۲۴ (یعنی روز پیش از "شب سن بارتلمی") قتل عام وحشیانه در پاریس آغاز گردید و فرایدی آن روز به فرمان شاه کشتار همکیشان مسیحی در تمام فرانسه ادامه یافت و بالاخره در طی دوهفته حدود دههزار نفر را طبق دستور پاپ، رهبر کاتولیک‌های جهان سربزیدند.^۴

آدمکشان، به نام انجیل و به بهانه دفاع از انجیل و اجرای اصول و احکام انجیل این جنایات را مرتكب می‌شدند. پاپ از این تظاهر عظیم و "عشق به همنوع" و "احسان" خوشحال شد و فرمان داد تا جهت بزرگداشت چنین توعد و دستی چراغانی کنند و مدارلای افتخار را برای تشویق ماموران آدمکش تهیه نمایند.

او علاوه بر اینها، نماینده‌ای هم به حضور قاتلان اصلی یعنی "پادشاه مسیحی" فرانسه و مادرش فرستاد تا از ایشان به خاطر جنایاتی که مرتكب شده‌اند تشکر کند.

گفتیم لوتر در آغاز انقلاب و تاسیس مذهب بروتستان مانند همه رهبران دیگر

مسیحیت، سنگ محبت و نوع دوستی به سینه می‌کوفت. اما همینکه قدرتی پیدا کرد و گروهی از مسیحیان و به دنبال آن، اشراف زادگان و طبقه "بوروزوا" نیز به خاطر منافع مادی بهوی گرویدند، یکباره روش خودرا در دفاع از حقوق مظلوم و تبلیغ محبت مسیحی تغییر داد و به استثمار انسانها و خونریزی خلق روآورد.

لوتر در ابتداء مدافع سرخست مردم بود و در مقام مبارزه با ستمگریها و خودکامگیهای کلیسا می‌گفت همان‌طور که ما راه‌ننان را با شمشیر و آدمکشان را با طناب دار و "مرتدان" را با آتش کیفر می‌دهیم چرا به این معلمان شوم و خانه خراب کن دینی یعنی پاپها، کاردینالها، اسقفها و به همه آن خیل بدکاره رومی با کلیه سلاحها که در اختیار داریم حمله نبریم و دستهای خودرا در خون ایشان نشوئیم؟ (بین که پیروان مذهب محبت چه فکرهایی در مغز می‌پرورانند؟)

درنتیجه توده‌های زجرکشیده و مسیحیانی که پشتاشان زیر بیگاری کلیسا خم شده بود قیام کردند و می‌رفت که تار و بود فئودالهای کلیسائی و شاهزادگان اروپائی را بریاد دهنند، ناگهان لوتر روش خودرا در حمایت از ضعف و نوع دوستی تغییر داد و در مقام حفظ منافع اشراف و امیر اطوروهای مسیحی برآمد.

لوتر یکبار دیگر تمام تعالیم انگلی را در زمینه محبت، تواضع و عدم مقاومت از یاد برد (چنانکه در آغاز مبارزه، محبت را با فرمان آدمکشی و دست درخون دشمن شستن از یاد نبرده بود) و نعره‌های وحشیانه و جنگ طلبانه برکشید تا مردم را به سرکوبی انقلابیها و قلع و ففع بیرحمانه ایشان تحریک کند.

لوتر فریاد می‌زد که "باید ایشان را سرکوب کرد، خفه نمود و همانگونه که سگان هار را از پا درمی‌آورند ایشان را درسخان و آشکار با خنجر از پا درآورد." بهمین جهت ای اربابان عزیز، من فتوی می‌دهم که پیش بنازید با خنجر بکشید و با طناب خفه کنید اگر شما در این جنگ مقدس از یا در آئید شهید شده‌اید و این نهایت آرزوی شماست.^۵

این است معنی محبت در مذهب مسیحیت که پدران روحانی در تبلیفات جهانی خود از آن دم می‌زنند در حالیکه برای تحکیم موقعیت و جلب منافع بیشتر خویش از هیچ‌گونه خونریزی و بیدادگری دریغ ندارند و تنافض بین گفتار و رفتارشان را آشکارا نشان می‌دهند.

۲— درباره مفهوم انحیلها ص ۱۵۹

۱— ALBI
۳— درباره مفهوم انجیلها ص ۱۶۷ ۴— همان مدرک ۵— همان مدرک ص ۱۷۲